

POSTANOWIENIE

Dnia 12 maja 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

w sprawie **J. Ś.**

skazanej z art. 178a § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu, bez udziału stron,

w dniu 12 maja 2025 r. zażalenia skazanej

na postanowienie Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim

z dnia 25 marca 2025 r., sygn. akt IV Ko 6/25,

o odmowie przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim

z dnia 28 stycznia 2025 r., sygn. akt IV Ka 7/25,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Strzelcach Krajeńskich

z dnia 31 października 2024 r., sygn. akt II K 228/23,

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Do Sądu Najwyższego wpłynęło zażalenie J.Ś. na postanowienie Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim odmawiające przywrócenia jej terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim z 28 stycznia 2025 r. mocą, którego po rozpatrzeniu apelacji obrońcy, utrzymano w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Strzelcach Krajeńskich z 31 października 2024 r. skazujący skarżącą na karę 5

miesiący ograniczenia wolności i zobowiązujący ją do wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne oraz orzekający wobec niej środki karne z art. 43a § 2 k.k. i z art. 42 § 2 k.k. za popełnienie czynu zabronionego z art. 178a § 1 k.k. Zasadność uchylenia zaskarżonego postanowienia, autorka zażalenia upatrywała w bezczynności obrońcy, co implikowało niezłożenie wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia orzeczenia w ustawowym terminie.

Zażalenie nie mogło odnieść oczekiwanego przez stronę skutku.

Badając przedmiotową sprawę, Sąd Najwyższy nie dopatrywał się takich okoliczności, które można byłoby określić jako przeszkody blokujące możliwość dopełnienia czynności procesowej w ustawowym czasie. Skarżąca całą odpowiedzialnością za niedotrzymanie terminu, o którym mowa w art. 422 § 1 k.p.k., obciążyła obrońcę zarzucając jej niekompetencję, jednakże badając niniejszą sprawę nie można pominąć zasadniczych kwestii, które zaważyły na tym, że wniesione zażalenie nie zostało uwzględnione: przede wszystkim skazana miała dwóch obrońców a jedna z nich adw. M. G. była obecna podczas ogłoszenia wyroku. Skoro, jak podkreśla skazana, kontakt z tą obrońcą był utrudniony, to nic nie stało na przeszkodzie po wydaniu wyroku skontaktować się z drugą obrońcą, która była autorką apelacji – adw. B. P. i poinformować ją o niezadowolającym stronę wyniku kontroli apelacyjnej oraz zainteresować się dalszą procedurą w sprawie. Uzyskanie wiedzy o tym dla skazanej nie pozbawionej wolności nie nastręczało żadnych trudności, a więc przeszkoda wskazana przez nią nie miała charakteru wymaganego przez art. 126 § 1 k.p.k. tzn. „niezależnej od strony”.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[PŁ]

[a.ł]

